ஞானபாநு.

VOL -I . DECEMBER 1913. No - 9.
தொகுதி-க. பிரமாதீசஹு மார்கழிமீ பகுதி-கூ.

பார்த்தசாரதியே பாரதசாரதி.

(முன் தொடர்ச்சி.)

"ஆத்மா அழிவற்றது; ஆரம்ப மற்றது, என்றும் உள்ளது, ஆயுதங்களினால் வெட்டப் படாதது, நெருப்பினால் எரிக்கப்படாதது; நீரினால் நனைக்கப்படாதது, காற்றினால் உலர்த்தப் படாதது, கட்டுகட்கு உட்படாதது. சரீரமே அழிவுள்ளது, ஜடமாயுள்ளது, பஞ்ச பூதங்களினால் ஆக்கப் பெற்றது. பஞ்ச பூதங்களின் ஆரம்பத்தை யாரும் அறியார், அழிவையும் அறியார், மத்தியமே நமக்குத் தோற்றமா யுள்ளது. உண்மை, இன்மை:—அதாவது ஒன்று, பல; ஒன்று உண்மை; பல இன்மை. பலவாகத் தோற்றப்படுகிற இவ்வெல்லாம் மித்தையே, பொய்யே; இல்லாதனவே. ஒன்றே உள்ளது, சத்தியம், நித்தியம்.

"ஆத்ம வஸ்துவைக் கொல்கிறவனாகவோ, கொல்லப்படுகிறவனாகவோ கருதினால், நீ அறிவீனன்; ஏனென்றால் ஆத்மவஸ்து ஆதியும் அந்தமுமற்ற அகண்ட வஸ்து. நீ சரீரத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டால், சரீரமோ உற்பத்தி நாசவிதி கட்குட்பட்டது; எப்படியாவது,எக்காலத்திலாவது அழிவதே. ஆதலால் நீவிசனப்படுவது தகாது. அழிவற்ற வஸ்துவை அழிக்க உன்னால் ஆகாது; அழிவுள்ள வஸ்துவை அழிவில்லாமற் செய்யவும் உன்னால்ஆகாது.

"இவ்விடத்தில் யோகியாய் நின்றுகொண்டு யுத்தம் செய். சமபாவனையே யோகமாம். லாபத்திலும் நஷ்டத்திலும், வெற்றியிலும் தோல்வியிலும் சுகத்திலும் துக்கத்திலும் சம சித்தத்துடன் இருத்தலே யோகமாம். யுத்தத்தின் பலனைப் பற்றி உனக்கு எவ்வித எண்ணமும் வேண்டாம். பலனை நினைக்கவே நினைக்காதே. எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எத்தகைய சந்தர்ப்பங்களினிடையிலும் நீ செய்யும் கர்மங்களினிடத்தில் உன்னை ஐக்கியம் செய்து கொள். சாமர்த்தியமாகக் கர்மங்களைச் செய்தலே யோகம் எனப்படும்; சாமர்த்தியமாகக் கர்மங்களைச் செய்த லென்றால் சமபாவ

லை யுடன் செய்தலே யாம். இதுவே யோகம். உனக்கு எப்பொழுது சமபாவனையில் சித்தமானது ஸ்திரப்பட்டு விட்டதோ, அப்பொழுது நீ அஞ்ஞானத்தைக் கடந்தவனாகிறாய்.

"பாவங்களிற் சிறந்தது பயமே யாகும். உன்னிலும் பெரிய வஸ்து ஒன்று இருந்தாலன்றோ, உனக்கு பயம் ஏற்படும். நீயோ அகண்ட சச்சிதாநந்த சொரூபி. யானும் அங்ஙனமே. இங்கு இரு புறத்திலும் கூடி நிற்கும் அரசர்களும் அடிமைகளும் அங்ஙனமே. அகண்டமாய் அநேக வஸ்துக்கள் இருக்க முடியாதாகையால், யானும் நீயும் இவ்வெல்லோரும் ஒன்றே. பலவாய்த் தோற்றப்படுகிற இத்தோற்றம் உண்மை யன்று; மித்தையே. இந் நாநா விதக் காட்சியானது உண்மையாகிய ஒரு பொருளி னிடத்தில் ஒன்று போல் பொருந்தப் பெற்று உண்மையை மறைத்துத் தனது லட்சணமாகிய இன்மையைக் காரண காரிய விஷயங்களில் விளக்கிக் காட்டிய போதிலும், உண்மை யுடன் ஒன்று சேரப் பெற்றிருக்கிறதினால் உண்மையாகவே தோற்றுகின்றது. உள்ளது எப்பொழுதும் இல்லாத தாகாது. இல்லாதது எப்பொழுதும் உள்ள தாகாது. உண்மையாகிய வஸ்து ஒன்றேயாகையால், அவ்வஸ்து இவ்வெல்லாமாய்த் தோற்றுகின்ற நீயே. ஆதலால் பயத்திற்குக் காரணமே யில்லை.

"சமுத்திரமானது நதிகளைத் தன்னிடத்தில் வந்து விழும் படி இழுக்கிற தில்லை. நதிகள் தாமே போய் வீழ்கின்றன. ஆதலாற்றான் சமுத்திரமானது கரைகடக்காது கட்டுக் கடங்கி யிருக்கின்றது. அது போலவே நீயும் விஷயங்களை உன்னிடத்தில் நீயாக இழுத்துக் கொள்ளாதே. அவை தாமே வந்து உனது கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களின் மூலமாய் உனக்குள் நுழைந்து கொள்ளுமாயின், அவற்றை வேண்டா மென்று வெறுக்காதே. தாமே வந்தவற்றைத் தயாராக அநுபவி. இங்ஙனம் நீ செய்வாயாகில் நீயே யோகி.

"உலகினரால் பெரியோர் எனக் கருதப்படுவார்கள் எதைச் செய்கின்றார்களோ, அதை உலகினரும் செய்வர். பெரியோரால் கொள்ளப்படுகின்ற பிரமாணமே பிரபஞ்சத்தவராலும் அநுசரிக்கப் படுகின்றது. எனக்குச் செய்ய வேண்டிய கர்மங்கள் ஒன்று மில்லையாயினும், யான் எப்பொழுதும் கர்மம் செய்து கொண்டிருக்கிறே னன்றோ? பிரபஞ்சமே கர்ம சக்தியின் காட்சிப் பிரமா

ணம். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தினர்க்காகவாவது நாம் கர்மம் செய்ய வேண்டும். அறிவீனர்கள் பற்றுதல் மிகுந்து எவ்வளவு ஆத்திரத்துடன் கர்மங்கள் செய்கிறார்களோ, அப்படியே அறிவுள்ளோர் பற்றுதல் நீக்கி அவ்வளவு ஆத்திரத்துடன் கர்மங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

"காமமே கட்டுகட் கெல்லாம் காரணம். காமமே கோபமாம். காமமாயும் கோபமாயும் வெளிப்படுகின்ற இந்த ரஜோகுண உற்பவ லட்சணமானது நிஷ்காம கர்மயோகத்திற்குச் சத்துருவாகும். அந்நிய தர்மம் ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியது. ஸ்வதர்மம் மேன்மையை அளிக்க வல்லது. அந்நியதர்மா நுஷ்டானத்தை அகலவிட்டு ஸ்வதர்மத்தை அநுஷ்டித்து மேன்மை யடைவாயாக".

இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அர்ச்சுனனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார். யுத்தத்திற்குப் புறப்படும் பொழுது அர்ச்சுனன் தனக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணனது உண்மையான திருவருள் அன்று கிடைத்து லோகோத்தாரணத்தின் பொருட்டு கீதோப தேசம் செய்யப் பெறுவான் என்று ஸ்வப்பனத்திலாகிலும் நினைத்திருப்பானா? ஈஸ்வரன் பிரபஞ்சத்தில் அவதரிப்பது துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனார்த்தம் என்று நமது ஸ்ருதிஸ்மிருதிகளெல்லாம் கோஷிக்கின்றனவன்றோ? மகா விஷ்ணு வெடுத்த மற்றெல்லா அவதாரங்களும் அநேகமாக துஷ்டர்களுடைய ஸ்தூல சரீர நாசத்தின் பொருட்டு என்று புராணங்களெல்லாம் பிரபலமாக விளக்கு கின்றன. ஆனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரமோ, துஷ்டர்களுடைய ஸ்தூல சரீர நாசமும் உண்டா யிருந்த போதிலும் துஷ்டர்களுடைய துஷ்டஸ்வபாவங்களாகிய தாமஸ குணமும் ராஜஸகுணமும் நசித்து சாத்வகுண தீரத்துவம் என்றென்றும் ஜ்வலிக்கும்படியாகவும், பாமரர்களும் பயன் கருதாது தொழில் செய்து முக்தி யடையும்படியாகவும் பகவத் கீதை வெளிப்பட்டபடியால், பூரணாவதாரம் எனப் பிரக்கியாதி யுடன்பிரகாசிக்கின்றது. இந்தப் பகவத் கீதா சாஸ்திரம் உலகினராகிய நமக்குக் கிடைத்திருப்பதற்கு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் கடமைப்பட் டிருப்பதைப் பார்க்கிலும் இந்தச் சம்பாஷணையை அன்புடனும் ஆனந்தத்துடனும் கேட்டுக்கொண் டிருந்த, வேதவியாசருடைய பரம சிஷ்யனாகிய ஸஞ்ஜயனுக்கு அதிகமாகக்

கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஸகல விஷயப்பற்றுக்களையும் ஜயித்துள்ள ஸஞ்ஜயனே யன்றி வேறு எவர் கேட்டிருப்பினும், பகவத்கீதை பிரபஞ்சோபகாரமாய் வந்திராது.

(தொடரும்)

சிவம்:

செய்தலும் அறிதலும்!

ஸ்ரீ. வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

ஒருமனிதன் தனது வாழ்வு முழுமையும் தனது மனத்திலிருந்து வருகிறதென்றும், அம்மனம் தனது பொறுமையான முயற்சியால் வேண்டுமளவு திருத்தப்படக் கூடிய சுபாவங்களின் சேர்க்கையென்றும், தனது மனத்தைத் தனது முயற்சியால் முற்றிலும் அடக்கி ஆளக்கூடுமென்றும் அறிந்தானானால் அக்கணமே தனது பேரின்பவீட்டின் கதவைத்திறக்கும் திறவுகோலை அடைந்தவனாகிறான்.

ஒருவனது வாழ்க்கையின் கேடுகள் அவனது மனத்தின் கேடுகளே. அவற்றின் நிவிர்த்தி அகத்திலிருந்து கிரமமாக வளர்ந்து வரவேண்டுமேயன்றிப் புறத்திலிருந்து திடீரென்று சம்பாதித்துக்கொள்ளத் தக்கதன்று. நாள் தோறும், நாழிகைதோறும், மனம் மாசற்ற நினைப்புக்களை நினைத்தற்கும், அதுகுற்றத்துள்ளும் கலக்கத்துள்ளும் விழக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் குற்றமும் கலக்கமுமற்ற நிலைமைகளைக் கொள்தற்கும் மனத்தைப்பழக்கவேண்டும். கருங்கல்லில் வேலைசெய்கிற பொறுமையுள்ள சிற்பியைப்போல, சரியான வாழ்க்கையை அடைய ஆசிக்கிறமனிதன் தனது மனமாகிய கருங்கல்லிலிருந்து தனது மிக மிக அருமையான கனவுகளின் மெய்ம்மையை அடையும் வரை அவன் ஒவ்வொரு நாளும் சிறிது சிறிதாக வேலைசெய்து வரவேண்டும்.

அத்தகைய மேலான காரிய சித்திக்குவேலைசெய்வதில், மிகத்தாழ்ந்ததும் மிகச் சுளுவாக ஏறக் கூடியதுமான படிகளில் நின்று புறப்பட்டு, அவற்றினும் சிறிது உயர்ந்ததும் சிறிது பிரயாசையுடன் ஏறத்தக்கதுமான படிகளின் மூலமாக, மிக உயர்ந்ததும் மிகப்பிரயாசத்துடன் ஏறத்தக்கதுமான நிலைகளுக்குச்செல்ல வேண்டும். கிரமமாகமேல் நோக்கும் இயல்பில் நிகழாநின்ற வள

ச்சி, அபிவிர்த்தி, விரிவு, மலர்வு, இவற்றின்சட்டம் ஒவ்வொரு வகை வாழ்வினும் ஒவ்வொருகாரியசித்தியினும் சர்வாதிகாரமுள்ளது. எவ்விடத்தில் இந்தச்சட்டம் கவனிக்கப்பட வில்லையோ அவ்விடத்தில் முழுத்தவறுதலாக முடியும். கல்வியைக் கற்பதிலோ, ஒருகைத் தொழிலைப் பயில்வதிலோ அல்லது ஒரு வாணிகத்தை நடத்துவதிலோ, இச்சட்டத்தை எல்லாரும் பூரணமாக அறிந்து அதற்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிகின்றனர். ஆனால் தனத்தை ஈட்டுவதிலோ, மெய்யை அறிவதிலோ, சரியான ஒழுக்கத்தையும் வாழ்க்கை ஞானத்தையும் அடைவதிலோ இந்தச்சட்டம் பெரும்பாலாரால் அறியப்படவு மில்லை, கீழ்ப்படியப் படவுமில்லை. ஆதலால் அறம், மெய்ப்பொருள், பூரணவாழ்வு இவற்றைப் பெரும்பாலார் அப்பியசியாமலும், அடையாமலும், அறியாமலும்இருக்கின்றனர்.

உயர்தர வாழ்வு நூல்களை வாசிப்பதிலும், தெய்வதத்துவங்களையாவது மனோதத்துவங்களையாவது பேசுவதிலும் அடங்கியிருக்கிற தென்றும், இந்த மார்க்கத்தால் தெய்வதத்துவங்களை அறியக்கூடுமென்றும் கருதுதல் சாதாரணமாகக் காணப்படும் ஒரு பிழை. நினைப்பிலும், சொல்லிலும், செயலிலும் மேம்பட்டு வாழ்தலே உயர்தர வாழ்வு; மனிதனது அகத்தினும், பிரபஞ்சத்தினும், அடங்கியிருக்கிற தெய்வதத்துவங்களை நீடித்த ஒழுக்கத்தாலும் அறத்தாலுமே அடையக்கூடும்.

ஒரு பெரிய காரியத்தை அறியும் முன்னர் ஒரு சிறியகாரியத்தைப் பூரணமாகக் கிரகித்து அறிய வேண்டும். எப்பொழுதும் அப்பியாசம் உண்மை ஞானத்திற்கு முன்பட்டது. உபாத்தியாயர் மாணவர்களுக்கு முதலில் கணிதங்களின் நுண்ணிய தத்துவங்களைக் கற்பிப்பதில்லை; அப்படிச்செய்வதால் கற்பித்தல் வீணாகுமென்றும், கற்றல் முடியாதென்றும் அவருக்குத் தெரியும். அவர் முதலில் ஒரு சுலபமான கணக்கை அவர்களுக்குப் போடுகிறார்; அதை அவர்களுக்கு விளக்கிக் காட்டி, அவர்களே அதைச் செய்யும்படிவிட்டு விடுகிறார். அவர்கள் திரும்பத் திரும்பத் தவறி, மேலும் மேலும் முயற்சித்து, அதைச் சரியாகத்தீர்ந்த பின்னர், அதனினும் அதிகக் கடினமான ஒரு கணக்கை அவர்களுக்குப் போடுகிறார்; அவர்கள் அதைத் தீர்ந்த பின்னர், அதனினும் அதிகக் கடினமான கணக்குகளை ஒவ்வொன்றாகப் போடுகிறார். மாணவர்கள் அநேக வருஷ காலம் சிரத்தையோடு முயன்று கணக்குப்

புத்தகத்திலுள்ள சகல கணக்குகளையும் செய்து முடித்தற்கு முன்னர் கணிதங்களின் நுண்ணிய தத்துவங்களைக் கற்பிக்க அவர் எத்தனிப்பதில்லை.

ஒரு கைத் தொழிலில், உதாரணமாக ஒரு சிற்பியின் வேலையில், சிறுவனுக்கு முதலில் சிற்பத்தின் தத்துவங்களைக் கற்பிப்பதில்லை; ஆனால் அவன் கையில் ஒரு சுளுவான கருவியைக் கொடுத்து, அதைக்கொண்டு வேலைசெய்யும் விதத்தை அவனுக்குச் சொல்லுகின்றனர்; பின்னர் முயற்சியாலும், அப்பியாசத்தாலும் அதைக்கொண்டு வேலை செய்யும்படி அவனை விட்டு விடுகின்றனர். அவன் தனது கருவிகளைச் சரியாக உபயோகித்து வேலை செய்யத் தெரிந்து கொண்ட பின்னர்; அவனுக்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அதிகக்கடினமான வேலைகளைக்கொடுக்கின்றனர்; அப்படியே அவன் அநேகவருஷங்கள் கடினமான வேலைகளையெல்லாம் செய்துசிற்ப வேலையின் தத்துவங்களைக் கிரகித்துக் கற்றுக் கொள்ளத் தயாரான பின்னர் அவற்றை அவனுக்குக் கற்பிக்கின்றனர்.

சரியாக ஆளப்படும் ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தை முதலில் கீழ்ப்படியவும், சகல சந்தர்ப்பங்களினும் சரியாக நடந்து வரவும், கற்பிக்கப் படுகிறது. குழந்தை ஏன் கீழ்ப்படியவேண்டும் என்றும், ஏன்சரியாக நடக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குச் சொல்வதில்லை; ஆனால் அவற்றைச் செய்யும்படி அதற்குக் கண்டிப்பான உத்தரவு கொடுக்கின்றனர். அது சரியானகாரியத்தையும், நியாயமானகாரியத்தையும் செய்துகொண்டு வருகிற தென்று கண்டபின்னரே, ஏன் அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று அதற்குச் சொல்கின்றனர். எந்தப் பிதாவும் தனது குழந்தை தன்னிடத்தும் தன் சுற்றத்தாரிடத்தும் நடக்கவேண்டிய ஒழுங்கில் நடக்கும்வரை அதற்கு ஒழுக்க தத்துவங்களைப் போதிக்க எத்தனிப்பதில்லை.

இங்ஙனம், சாதாரண லௌகிக காரியங்களிலும் அப்பியாசம் அநுபவ ஞானத்திற்கு முற்பட்டது. ஆன்ம காரியங்களில், உயர்தரவாழ்வைக்கைக் கொள்ளுவதில், இச்சட்டத்திற்குப் பூர்த்தியாகக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். அறத்தைச் செய்வதாலேயே அறத்தை அறியக்கூடும். அறத்தைச் செய்வதில் சான்றோனான பின்னரே ஒருவன் மெய்ஞ்ஞானத்தை அடையக்கூடும். அறத்தைச் செய்வதிலும் அறப்பயனை அடைவதிலும் நிறைவடைதல் மெய்ஞ்ஞானத்தில் நிறைவடையச் செய்யும்.

முதலில் மிகமிகச் சுலபமான ஒரு அறத்தைச் செய்து, அதன்பின் அதனினும் அதிகக்கடினமான அறங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்ருகச் செய்து, எல்லா அறங்களையும் செய்து முடித்தபின்னரே மெய்ப்பொருளை அடையக் கூடும்; ஒரு மாணவன் பள்ளிக்கூடத்தில் தனது பாடங்களை, சகல தவறுதல்களும் கஷ்டங்களும் நீங்கும்வரை, மேன்மேலும் முயன்று பொறுமையோடும் பணிவோடும் படித்துக் கொண்டு வருதல் போல மெய்ப்பொருளை அடைய முயலும் மாணவனும் தவறுதல்களால் தளராது சங்கடங்களால் ஊக்கம் மிகுந்தவனுகி, சரியான நினைப்புகளை நினைத்துக் கொண்டும், சரியான செயல்களைச் செய்து கொண்டும் வரவேண்டும்; அறத்தைச் செய்து முடித்த பொழுது. அவன் மனம் மெய்ஞ்ஞானத்தை அடையத்தக்கவண்ணம் விரிகின்றது; அம்மெய்ஞ்ஞானமே அவன் க்ஷேமமாக அமரத்தக்கநிலை.

நமது பூமியே புண்ணிய பூமி.

ஸ்ரீவிவேகாநந்த ஸ்வாமிகள் எழுதியது.

(முன் தொடர்ச்சி.)

இந்தியாவின் இழிந்த நிலைமையைப் பற்றி நாமெல்லோரும் எவ்வளவோ கேள்விப்படுகிறோம். நமது தேசம் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று நான்கூட நினைத்திருந்தேன். ஆனல் அநுபவம் என்னும் நிச்சய பூமியில் நின்று கொண்டு நான் இப்போது பார்க்கையில் இதற்கு முன் என்கண்களை மறைத்துக்கொண்டிருந்த மாயைகள் நீங்கியபடியினுலும் இதர தேசங்களைப்பற்றி நான் கொண்டிருந்த மேலான அபிப்பிராயங்க ளெல்லாம் நேரில் போய் பழக விட்டு உண்மையான நிலைமை விளங்கியபடியால் குறைவடைந் திருப்பதாலும், இதற்குமுன் கொண்டிருந்த எண்ணங்கள் தப்பென்றே முழுவணக்கத்தோடும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஏ! ஆரியாவர்த்த மென்னும் புண்ணிய பூமியே! நீ ஒருபோதும் தாழ்ந்தவளே அல்லள்; செங்கோல்கள் ஒடிக்கப்பட்டும் எறியப்பட்டும் போயின; அதிகாரம் என்ற பந்துகைக்குக் கை மாறிக்கொண்டிருந்திருக்கிறது. ஆனல் இந்தியாவிலோ அரசர்களின் கௌரவமும் ராஜ சபையின் கௌரவங்களும் வெகுசிலராலேயே ஆசைப்படக் கூடியவை. ஜனங்களின் ஏராளமான பாகம்-மகா

உயர்ந்தவர்களும் மிகத் தாழ்ந்தவர்களு முள்பட எல்லோரும்-தங்களுக் கேற்பட்ட நிராத மார்க்கத்திலே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியஜாதீய வாழ்க்கை யென்னும் ஓட்டமானது சில சமயம் மெதுவாகவும் பாதி பிரக்ஞை யோடும் மற்ற சமயங்களில் பலமாகவும் விழித்துக்கொண்டும் ஓடிக்கொண்டே யிருக்கிறது. அநேக நூற்றாண்டுகளாக இடை வெளி யில்லாமல் பிரகாசித்துக் கொண்டு நிற்கும் இந்த ஜாதீய வாழ்க்கை யென்னும் சங்கிலித் தொடரின் முன் நான் பயபக்தியோடும் நிற்கிறேன். என் தாய் பூமியாகிய பாரத மாதாவானவள் தனக்கே சொந்தமாக உரிய கம்பீர நடையோடும் பெருமையான தொரு காரியத்தை, இவ்வுலகிலோ அல்லது மேலுலகிலோ உள்ள எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியாத ஒரு காரியத்தை அதாவது, மிருகங்களுக்கு சமமாயிருக்கும் மனிதன் தெய்வத் தன்மை யடையும்படி செய்வதாகிய காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டே காலங்கழித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

ஆஹா! உண்மையில் எவ்வளவு பெருமையான காரியம் பார்த்தீர்களா! உபநிஷத்துக்கள் ஏற்பட்ட அவ்வளவு ஆதிகால முதற்கொண்டே நாங்கள் இவவளவுமேன்மையான உண்மையை வெளியிட் டிருக்கிறோம்:—

"நதநேந, நபிரஜயா, தியாகேனைகேன அமிருத த்வமானஸுஃ"

"தனத்தால் முடியாது, பிரஜாவிர்த்தியால் முடியாது, பற்றின்மை ஒன்றினால் மாத்திரமே இறவாத் தன்மைஅடையப்படும்". ஒவ்வொரு தேசத்தார்களும் இந்த உண்மையை ஆட்சேபித்துப் பார்த்து விட்டார்கள். ஆசைகளை யெல்லாம் பூர்த்திசெய்து கொண்டே இந்த விந்தையை விளக்கப்பார்த்தார்கள். இதுவரையில் ஒன்றும் பலிக்க வில்லை. பழைய மார்க்கங்க ளெல்லாம் துன்மார்க்கங்களும் துக்கமே நிறையும்படி செய்து விட்டன; ஏனென்றால் தனத்திலும் அதிகாரத்திலும் ஆசை வைத்தால் வேறென்ன தான் கிடைக்கும். புதிதாக ஏற்பட்ட மார்க்கங்களாலும்யாதொரு பிரயோஜனமும் காணோம். சமாதானமே பெரிதா, யுத்தம் பெரிதா என்பது இன்னம் விளங்க வில்லை. சன்மார்க்கத்தால் காரியமா துன்மார்க்கத்தால் காரியமா, தேகபலம் பெரியதா மூளைபலம் பெரியதா, உலகப்பற்று நிலைக்கு நிற்குமா ஆத்மஞானம் நிற்குமா ஆகிய இந்த விஷயங்கள் இன்னம் அவர்களால் தீர்மானிக்கப்பட

வில்லை. நாம் வெகு காலங்களுக்கு முன்னமேயே முடிவிற்கு வந்துவிட்டோம். நன்மை தீமையாகிய எதுநேர்ந்தபோதிலும் அந்த நோக்கத்தின் படியே நின்று விட்டோம். இன்னும் உலகம் உள்ளளவும் அப்படியே நிற்பதென்றும் தீர்மானித்து விட்டோம். நம்முடைய முடிவானது உலகப் பற்று முழுவதையும் நீக்குவது, தியாகம். இதுவே இந்திய ஜாதீய வாழ்க்கையின் கானம்; வேதங்களின் வாதமும் இதுவே. இந்திய வாழ்க்கையைத் தாங்கி நிற்கும் அஸ்திவாரம் இதுவே. இந்தியர்களின் வாழ்க்கை,...மனிதவர்க்கத்தை ஆத்மஞான மடையும் படி செய்வது. இவ்வித வாழ்க்கையினின்றும் பாரதமாதாவானவள் ஒருபோதும் விலகவே யில்லை; அரசாண்டவர்கள் மகம்மதியர்களானாலும் சரியே ஆங்கிலேயர்களானாலும் சரியே நமது தேசம் தனக்கேற்பட்ட வழியினின்றும் ஒரு போதும் பிசகினதே யில்லை.

உலகத்தையே அசைக்கவல்ல ஆத்ம ஞான பலமடைந்தவர்கள் இல்லாத காலம் எப்போதாவது நமது தேச வாழ்க்கையில் உண்டா? எவரேனும் எடுத்துக் காட்டட்டும். (முடியவே முடியாது). ஆனால் பாரத மாதாவின் வேலையோ ஆத்மார்த்த சம்பந்தமுள்ளது. இந்த வேலையை யுத்த பேரிகைகளாலும் சைனியங்களின் உதவியாலும் செய்து முடிக்க முடியாது. மிருதுவான பனித்துளிகள் யாவராலும் பார்க்கப்படாமலும் ஒருவர் காதிலும் விழாமலும் கீழே இறங்கி அழகான புஷ்பங்களை யெல்லாம் மலரச் செய்து விடுவது போலவே நமது பாரத தேவியின் காரியமும் உலகத்தில் பரவி வருகிறது. சுதேசத்திற்குள் எப்போதுமே இந்தக் காரியத்தைச் செய்து கொண்டு வந்தாலும் இந்தக் காரியம் அமைதியோடுங் கூடியதாகையால், வெளி தேசங்களில் பரவுவதற்கு முன் சந்தர்ப்பங்கள் தெய்வீகமாய் ஒன்று கூடும் வரையில் காத்திருக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சமயம் கிடைத்த போதெல்லாம் வெளிதேசங்களிலும் பாரததேவியின் வியாபகம் சென்றிருக்கிறதென்பதை சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்களெல்லோரும் அறிவார்கள். பாரசீகர்கள், கிரேக்கர்கள், அரேபியர்கள் முதலியவர்களெல்லோரும் எப்போதெப்போது நமது தேசத்தை வெளிதேசங்களோடு சம்பந்தப்படுத்தினர்களோ அப்போதப்போதெல்லாம் ஆத்ம ஞானமென்ற வெள்ளம் நமது தேசத்தினின்றும் பெருகி வெளிதேசங்

களுக்கும் பரவியிருக்கிறது. அதே மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் இப்போது இன்னுமொரு முறை நம் முன்பு உண்டாகியிருக்கின்றன. அதன்பலனாக அதேமாதிரிவேலை ஆரம்பித்திருக்கிறது. நன்றாக கவனியுங்கள்; இது ஒரு ஆரம்பமாத்திரமே. பெரியகாரியங்கள் இன்னும் பூர்த்தியாகவேண்டியிருக்கின்றன. இப்போது ஆரம்பித்திருக்கும் வேலையினால் வெளிதேசங்களில் என்ன பலன்உண்டாகப்போகிறதென்று தெளிவாய் எடுத்துச்சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒரு விஷயம் நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்; நாகரீகமிகுந்த தேசங்களிலெல்லாம் லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள்—இது நிச்சயம், வாஸ்தவமே—லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் தங்களைப் பாதாள லோகம் அனுப்பாமல் தடுக்கக்கூடிய சக்தி எங்கிருந்து வருமோவென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். தனத்தையே வணங்கி யதன் பலனாகவந்திருக்கும் ஜடதத்துவமென்னும் துக்கசாகரத்தினின்றும்வெளிக்கிளப்பக்கூடிய சக்திக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜனசமூகச்சீர் திருத்தங்களையேதங்களுடைய முக்கியவேலையாகக் கொண்டிருக்கும் தலைவர்களெல்லோரும் வேதாந்தத்தின் உயர்ந்த பாவனையே தங்களுடைய காரியத்தைப் பூர்த்திசெய்யக் கூடிய சக்திபொருந்தியதென்று கண்டுபிடித்து விட்டார்கள்.

ஆர்-நாராயண சாமி அய்யர்.

ஸ்ரீமத் விவேகாநந்தஸ்வாமிகள் எழுதிய கடிதம்.

பிரஹ்ம ஸ்ரீ ராமச்சந்திரசாஸ்திரியவர்கள் மொழிபெயர்த்தது.

சிக்காகோ

1894.

அரிய:—

தங்களுடைய கடிதம் இப்பொழுதுதான் கிடைத்தது .... இரண்டு அல்லது மூன்றுவருஷங்கட்குப் பிரசங்கம் செய்தால் இந்தத்தேசத்தில் பணம் சேர்க்கலாம். ஆனால் நானும் (இவ்விதமாக) சிறிது முயற்சிசெய்தேன். எனது வேலையைப்பற்றிப் பொது ஜனங்கள் மிகப்புகழ்ந்த போதிலும், அது என்மனத்திற்

குப் பிடிக்காததாயும் என் மனோநிலைமையைத் தாழ்த்துவதாயு மிருக்கிறது. * * * * *

இந்தியப் பத்திரிகைகளைப் பற்றித் தாங்கள் சொல்வதை யான் படித்தேன் அவைகள் என்னைப்பற்றிக்குற்றங் கூறுதல் இயற்கையே. அடிமைப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு ஜாதியாருள்ளும் முக்கிய பாவமாயிருப்பது பொறாமையாம். பொறாமையும் ஒற்றுமைக் குறைவுமே அடிமைத்தனத்திற்குக் காரணமா யிருந்து அதை ஸ்திரப்படுத்துகின்றன. மேல்நாட்டினனுடைய ஜயத்தின் ரகஸ்யம் ஒற்றுமையாகிய இந்த சக்தியே. ஒற்றுமையின் அஸ்திவாரம் அந்நியோந்நிய நம்பிக்கையும் மதிப்புமாம். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பயம் நிறைந்தவர்களாயும் பலவீனர்களாயும் ஒருஜன சமுகத்தினர் இருக்கின்றனரோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு இப்பாவம் வெளியில் தோன்றுகின்றது ... ... ஆனால், எனதுபுத்திரனே! நீங்கள் அடிமையாயிருக்கின்ற ஒரு ஜாதியாரிடத்திலிருந்து ஒன்றையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. விஷயமானதுசந்தேகமில்லாமல் அநேகமாய் வக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதே. ஆனாலும் உங்கள் எல்லாருடைய முன்னிலையில் விஷயத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

இனி எக்காலத்தும் நந்நிலைமைக்கு வரமுடியாதபடி சன்மார்க்க நாட்டங்களை யெல்லாம் இழந்திருக்கிற,—நன்மை செய்ய முயலுபவர்கள் பேரில் பாய்வதற்கு எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கின்ற இந்த உயிரற்ற கூட்டத்திற்குள் உயிரைச் செலுத்த உங்களால் முடியுமா? சொன்னபடிகேளாமல் உதைக்கும் குழந்தையின் தொண்டையின்வழியாய் மருந்தைச் செலுத்த முயலுகிறவைத்தியனுடைய நிலைமையை உங்களால் எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? ... ... ஒரு அமெரிக்கன் அல்லது ஒருஐரோப்பியன் அவனுடைய தேசஜனங்களை அந்நியதேசத்தில் எப்பொழுதும் காப்பாற்றுகிறான். ....

"வேலைசெய்வதற்கே உனக்குப்பாத்தியதையுண்டு; ஆனால் அவ்வேலையின் பலனுக்கல்ல" என்பதை மறுபடியும் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். பாறையைப்போலஉறுதியாய்நில்லுங்கள். சத்தியமே எப்பொழுதும் ஜயிக்கின்றது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் குழந்தைகள் தங்களுக்குத் தாமே உண்மையாயிருந்து கொள்ளட்டும்; எல்லாம் சரியாகிவிடும். பலனைப்பார்க்க ஒருவேளை நாம்

ஜீவிக்கமாட்டோம்; ஆனால் நாம்ஜீவிப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ அதுபோலவே, கூடியசீக்கிரத்தில் பலனுண்டாகும். ஜனசமூக நாடி நரம்புகளில் புதியபலத்தை ஊட்டுவதற்கு ஒருபுதியமின்சார நெருப்பே இந்தியாவுக்கு அவசியமாயுள்ளது. இவ்வேலை எப்பொழுதும் மெதுவாகவே நடந்தது; எப்பொழுதும் மெதுவாகவே தான்நடக்கும். வேலைசெய்வதில் திருப்தியாயிருங்கள், எல்லாவற்றிற்கும்முக்கியமாக உங்களுக்குத்தானே உண்மையாயிருந்துகொள்ளுங்கள். கடைசிவரையில் பரிசுத்தமானவர்களாயும் அன்புமிகுந்தவர்களாயும் உண்மையானவர்களாயும் இருங்கள்; எல்லாம் சரியாகிவிடும். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய சிஷ்யர்களிடத்தில் நீங்கள் எதையாவது கவனித்திருந்தால், அதுஇதுதான்,—அவர்கள் கடைசிவரையில் உண்மையானவர்கள். அத்தகையஒரு நூறுஜனங்களைப் நான்சேர்படுத்தி இந்தியாவில் கொண்டுவந்துவிட்டுவிட்டால், எனது வேலைமுடிந்துவிடும்; யானும் மரிப்பதற்கு, மிகத் திருப்தியுள்ளவனுயிருப்பேன். ஈஸ்வரனுகிய அவரேநன்மையை அறிவார். மூடர்கள் முட்டாள்தனமாகப் பேசட்டும். நாம்சகாயத்தைத்தேடுவதுமில்லை, தள்ளுவதும்இல்லை. நாம்ஜகதீஸ்வரனுடைய சேவகர்கள். சிறியமனிதர்களுடைய அற்பமுபற்சிகளை நாம்கவனித்தல் கூடாது. மேல்நோக்கியே செல்லுங்கள் ... ... அதைரியப் படாதீர்கள். சத்தியவார்த்தை ஒருபொழுதும் வீண்போகாது; அநேகயுகங்களாய் அது குப்பையினுல் மூடப்பட்டிருக்கலாம்; ஆனுல் அதுதானுகவே இப்பொழுதோ பின்னரோ வெளிவந்துவிடும். சத்தியம் அழிவற்றது; நற்குணம் அழிவற்றது; பரிசுத்தம் அழிவற்றது. எனக்கு ஒரு உண்மையான மனிதனைக் கொடுங்கள்; எனக்கு அதிக ஜனங்கள் தேவையில்லை. எனது புத்திரனே, உறுதியாய் நின்றுகொள். உனக்கு உதவிசெய்ய ஒருவரையும் கவனியாதே. எல்லாவிதமனுஷ்ய சகாயத்தைப்பார்க்கிலும் ஈஸ்வரன் எவ்வளவோ உயர்ந்தவரல்லவா? பரிசுத்தமாயிரு;—ஈஸ்வரனிடத்தில் விஸ்வாசம்வை; எப்பொழுதும் அவரையே நம்பு; நீசரியானவழியில் இருக்கிறுய்; ஒன்றும் உன்னை எதிர்க்க முடியாது. ... ...

நான் உங்களுக்காக எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்; நீங்கள் எனக்காகஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும். வறுமையினுலும்வைதீகக் கொடுமையினுலும் நிஷ்டூரத்தினுலும் பலமாய்ப் பீடிக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்து கிடக்கும் இந்தியாதேசத்து லட்சக் கணக்கான ஜனங்களுக்காக நாம் எல்லோரும் இரவும்பகலும்பிரார்

த்தனை செய்வோம்;—அவர்களுக்காக இரவும்பகலும் ஈஸ்வரனை இறைஞ்சுவோம் ; உயர்ந்தவர்களையும் தனவான்களையும் பார்க்கிலும் அவர்களுக்கே (இந்தியாதேசவாசிகளுக்கே) மதோபதேசம் செய்யப் பிரியப்படுகிறேன். நான் மனோசாஸ்திரியல்ல, தத்துவ ஞானியல்ல, மகாத்துமாவுமன்று. ஆனால் நான் ஏழை; நான்ஏழைகளை நேசிக்கிறேன். இந்தத் தேசத்தில் ஏழைகள் என்று கூறப்படுபவர்களையும் அவர்களுக்காக இரங்குகிறவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதையும் நான் பார்க்கிறேன். இந்தியாவில் எவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம்! வறுமையிலும் அறிவீனத்திலும் எப்பொழுதும் மூழ்கியிருக்கின்ற இருபது கோடி ஜனங்களுக்காக இரங்குபவர் எவர்? அவர்களுக்குவழி என்ன ? அவர்களுக்காக இரங்குபவர் எவர் ? அவர்கள் ஞானத்தையோ கல்வியையோ காண்கிறதில்லை. அவர்களுக்கு வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவருபவர்எவர்? இந்தஜனங்கள் உன்னுடைய ஈஸ்வரனாயிருக்கட்டும்—அவர்களைப்பற்றி நினை; அவர்களுக்காகவேலைசெய்; அவர்களுக்காக இடைவிடாமல்பிரார்த்தனைசெய்—ஈஸ்வரன் உனக்குவழிகாண்பிப்பார். எவனுடைய ஹிருதயம் ஏழைகட்காக இரத்தம் பெருக்குகிறதோ அவனையே நான்மகாத்மா என்று சொல்கிறேன் ; இல்லையேல் அவன் துராத்மாவே. அவர்களுடைய நன்மைக்காக நாம் நமதுசித்தங்களையெல்லாம் இடைவிடா ஸ்தோத்திரத்தில் ஒன்றுசேர்ப்போமாக. அறியப்படாமலும், பரிதபிக்கப்படாமலும், விசனப்படுவோர் இன்றியும், ஒன்றையும் செய்து முடிக்காமலும் நாம் மரிக்கலாம்—ஆனால் ஒருநினைப்பாவது வீண்போகாது. இப்பொழுதோ, பின்னரோ அதுபலனடையும். எனது ஹிருதயம் இரக்க உணர்ச்சிகளால் நிறைந்துள்ளது; நீங்கள் அதை ஊகித்துக்கொள்ளக் கூடும்; லட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் பசிநோயினாலும் அறிவின்மையாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறவரையில், அவர்களுடைய செலவில் வித்தை பயின்று அவர்களைக் கொஞ்சமேனும் கவனியாமல் இருக்கிற ஒவ்வொருவனையும் துரோகியென்று சொல்கிறேன். ஏழைகளை இம்சித்து நிரம்பப் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டு நேர்த்தியான உடைகள் உடுத்துத்திரிபவர்களை, இப்பொழுது பசித்துத்திரியும் காட்டுமனிதர்களைப் போலுள்ள இருபது கோடி ஜனங்களுக்காக ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கும் வரையில், இழிந்தவர்கள் (சண்டாளர்கள்) என்றே கூறுகிறேன். என்சகோதரர்களே! நாம்ஏழைகள்; நாம்எம்மாத்திரமனிதர்கள்? ஆனால் அத்தகையோரே ஈஸ்

வானது ஆயுதங்களாய் எப்பொழுதும் இருக்கின்றனர். ஈஸ்வரன் உங்கள் எல்லோரையும் அநுக்கிரகிப்பாராக.

அன்புநிறைந்த,
விவேகாநந்தர்.

ஓம்.

யோகசித்தி.

ஓர் உத்தமதேசாபிமானியால் இயற்றப்பட்டது.

விண்ணும் மண்ணுந் தனியாளும்—அடி
வீரசக்தி நினதருளே—என்றன்
கண்ணுங் கருத்துமெனக்கொண்டு—அன்பு
கசிந்து கசிந்து கசிந்துருகி—நான்
பண்ணும் பூசனைகளெல்லாம்—வெறும்
பாலை வனத்திலிட்ட நீரோ—உனக்
கெண்ணுஞ் சிந்தை யொன்றிலையோ? அறி
வில்லா தகிலமளிப்பாயோ? 1

நீயே சரணமென்றுகூவி—என்றன்
நெஞ்சிற் பேருறுதிகொண்டு—அடி
தாயேயெனக்கு மிகநிதியும்—அறந்
தன்னைக்காப்பதற்கோர் திறனும்—தரு
வாயே யென்று பணிந்தேத்தி—பல
வாறு நினதுபுகழ்பாடி—வாய்
ஓயே னுவதுணராயோ? நின
துண்மை தவறுவதோருலகோ. 2

காளிவலியசாமுண்டி—ஓங்
காரத்தலைவி யென்னிராணி—பல
நாளிங்கெனை யலைக்கலாமோ? உள்ளம்
நாடும்பொருளடைதற்கன்றோ—மலர்த்
தாளில் விழுந்தபயம்கேட்டேன்—அது
தாராயெனி லுயிரைத்தீராய்—துன்ப
நீளிலுயிர் தரிக்கமாட்டேன்—கரு
ணீயென்னியல் பறியாயோ? 3

தேடிச் சோறு நிதந்தின்று—பல
சின்னஞ் சிறுகதைகள் பேசி—மனம்
வாடித் துன்பமிகவுழன்று—பிறர்
வாடப் பலசெயல்கள் செய்து—நரை
கூடிக் கிழப்பருவமெய்தி—கொடுங்
கூற்றுக் கிரையெனப் பின்மாயும்—பல
வேடிக்கைமனிதரைப்போலே—நான்
வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ? 4

நின்னைச் சிலவரங்கள் கேட்பேன்—அவை
நேரேயின் றெனக்குத்தருவாய்—என்றன்
முன்னைத்தீய வினைப்பயன்கள்—இன்னும்
மூளாதழிந்திடுதல் வேண்டும்—இனி
என்னைப் புதியவுயிராக்கி—எனக்
கேதுங் கவலையறச்செய்து—மதி
தன்னை மிகத்தெளிவுசெய்து—என்றும்
சந்தோஷங் கொண்டிருக்கச் செய்வாய். 5

தோளை வலியுடையதாக்கி—உடற்
சோர்வும் பிணிபலவும் போக்கி—அரி
வாளைக்கொண்டு பிளந்தாலும்—கட்டு
மாறுவுடலுறுதிதந்து—சுடர்
நாளைக்கண்டதோர் மலர்போல்—ஒளி
நண்ணித்திகழுமுகந் தந்து—மத
வேளை வெல்லுமுறை கூறித்—தவ
மேன்மை கொடுத்தருளல் வேண்டும். 6

எண்ணுங் காரியங்களெல்லாம்—வெற்றி
யேறப்புரிந்தருள வேண்டும்—தொழில்
பண்ணப்பெருநிதியம் வேண்டும்—அதிற்
பல்லோர் துணைபுரியவேண்டும்—அவை
நண்ணும் பாட்டினொடுதாளம்—மிக
நன்றாயுளத்தழுந்த வேண்டும்—பல
மண்ணிற் கோடிவகையின்பம்—நான்
பாடத்திறனடைதல் வேண்டும். 7

கல்லைவயிர மணியாக்கல்—செம்பைக்
கட்டித்தங்கமெனச் செய்தல்
புல்லை நெல்லெனப்புரிதல்—பன்றிப்
போத்தைச் சிங்கவேறாக்கல்—மண்ணை
வெல்லத்தினிப்புறச் செய்தல்—என
விந்தைதோன்றிட விந்நாட்டை—நான்
தொல்லைதீர்த்துயர்வுகல்வி—வெற்றி
சூழும் வீரமறிவாண்மை. 8

கூடுந்திரவியத்தின் குவைகள்—திறல்
கொள்ளுங் கோடிவகைத் தொழில்கள்—இவை
நாடும்படிக்குவினை செய்து—இந்த
நாட்டோர் கீர்த்தியெங்கு மோங்க—கலி
சாடுந்திறனெனக் குத்தருவாய்—அடி
தாயே யுனக்கரியதுண்டோ—மதி
மூடும் பொய்மையிருளெல்லாம்—எனை
முற்றும் விட்டகல வேண்டும். 9

ஐயந்தீர்ந்துவிடல்வேண்டும்—புலை
யச்சம் போயொழிதல் வேண்டும்—பல
பையச் சொல்லுவதிங்கென்னே—முன்னைப்
பார்த்தன் கண்ணனிவர் நேரா—எனை
உய்யக் கொண்டருளல்வேண்டும்—அடி
உன்னைக் கோடிமுறை தொழுதேன்—இனி
வையத்தலைமை யெனக்கருள்வாய்—அன்னை
வாழி நின்னதருள்வாழி. 10

குறிப்பு:— "இப்பாடலை ஹநுமதோடி மேளத்தில் ஆதிதாளத்தில் "மாமா-காக-ரிரி-ஸாஸாநிநி

ஸகா-காககா-கம கமபா-மம
மாமா-காக-ரிரி-ஸாஸா"

என்ற இசையில் ஸமயோசிதமாக மாற்றிப்பாடுக."

சின்னச்சங்கரன் கதை.

4-அத்தியாயம்.

சங்கரன் யமகம் பாடி அரங்கேற்றியது.

மேலே கூறப்பட்ட போராட்டம் முடிந்து, ஒருவாறுகவுண்டர் சபை கலைந்தது. புலவர்களெல்லாம் போனபின், தனியாக இருக்கும் போது, கவுண்டர் முத்திருளனை நோக்கி "ஏதோ, ஒரு நல்ல ஸமாசாரம் கொண்டு வந்தாயே. அது சொல்லி முடியுமுன்பாக, அந்தஇழவு பார்ப்பான் சண்டை தொடங்கிவிட்டான். நீ நல்ல போடுபோட்டாய். அந்தப்பார்ப்பானுக்கு வேணும் அது போகுது. சொல்ல வந்த சங்கதியைச் சொல்" என்றார்.

"நம்ம சுப்பிரமணிய அய்யர் மகன் சங்கரன் ஸமுஹத்தின் மேலே ஒருயமகம் பாடியிருக்கிறான். நல்ல பாட்டு; அடியேனாலே கூட அவ்வளவு "ஷோக்" கான பாட்டுப் பாட முடியாது, அதை ஸமுகத்திலே அரங்கேற்ற வேணும். மகாராஜா! பையன் சிறுவனாக இருந்த பொதிலும் புத்தி ரொம்பக் கூர்மை. அரமனைக்கு இத்தனை புலவர்கள் வருகிறார்களே. அவர்களெல்லாரையும்விட்டு அடியேனிடத்திலே வந்தால் தான் இந்தக் காரியம் சாயுமென்று தெரிந்து கொண்டான். அவன்வயதெவ்வளவு? நம்ம மஹாராஜாவினுடைய கிருபை இன்னான் மேலே பரிபூர்ணமாக விழுந்திருக்கிறதென்று, ஊஹித்துக் கொள்ளுவதென்றால் அதென்ன ஸாமான்யமாகச்சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படக் கூடிய விஷயமா? மஹாராஜா காலுக்கு இந்த முத்திருளு தான் சரியான நாய்க்குட்டி. இவனிடத்திலே சொன்னால் தான் நமதுகவி அரங்கேறுமென்று கண்டு பிடித்து விட்டான். புத்தீ, அந்தப் பாட்டை ஒருநாள் சபையிலே அரங்கேற்றும்படி உத்தரவானால், அப்போது இந்த அய்யங்கார்கள், புலவர்கள் இவர்களுடைய சாமார்த்தியங்களெல்லாம் வெளிப்பட்டுப்போகும். அடியேன்ஒருவனாலேதான் அந்தக்கவிக்குபொருள் சொல்லமுடியும். மற்றவர்களாலே குட்டிக்கரணம் போட்டால்கூட நடக்காது. அடியேனுக்கு கூட அந்த பாட்டைக் கேட்டவுடனே இரண்டு நிமிஷம் திகைப் புண்டாய் விட்டது. பிறகு தான் அடியேனுக்கு மஹாராஜா கடாக்ஷமும், ஸரஸ்வதிகடாக்ஷமும் கொஞ்சம் இருக்குதே - கொஞ்சம் நிதானித்துப் பார்த்தேன். அர்த்தம் தெளிவாகத் தெரிந்தது" என்று முத்திருளு சொன்னான்.

ஜமீந்தார்:—"அப்படியா! யமகமா பாடுகிறுர்! உனக்குக் கூட அர்த்தம் கண்டு பிடிக்கத் திகைத்த தென்றுல்? வெகு நேர்த்தியான பாட்டா யிருக்குமே. பார்ப்போம், பார்ப்போம். நம்ம புலவர்களுடைய சாய மெல்லாம் நாளை வெளுத்துப்போகும். நாளைக்கு ஸாயங்காலமே வைத்துக் கொள்ளுவோம். புலவர்களுக் கெல்லாம் சொல்லியனுப்பி விடு. ஒருவன் கூடத்தவறக் கூடாது, எல்லாரும் வந்து சேரவேணு மென்று."

இந்த ஆக்கினையைக் கேட்டு முத்திருளு ஸந்தோஷ முடையவனுய் வணங்கிச் சென்றுன். மஹா ராஜாவும் தமது நித்திய அநுஷ்டானங்களுக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். 'நித்திய கர்மானுஷ்டானங்கள்' என்று எழுத உத்தேசித்தேன். ஆனுல்கவுண்டரவர்களுக்குக் "கர்மம்" ஒன்றுமே கிடையாது. அத்வைதிகள் சொல்லும் நிர்க்குணம் பிரமத்தின் ஜாதியைச் சேர்ந்த ஆசாமி.

யமகம் பாடிய காலத்தில் சின்னச் சங்கரனுக்குவயதுமிகவும் கொஞ்சம். இவனுடைய தகப்பனுர் சுப்பிரமணிய அய்யருக்கும் ஸமஸ்தானவித்வான்முத்திருளக்கவுண்டனுக்கும் மிகுந்தஸ்நேஹமுண்டு. அவன் அடிக்கடி வந்து சுப்பிரமணிய அய்யரிடம் பணம் வாங்கிக்கொண்டு போவதுண்டு, கடனென்று சொல்லித்தான் வாங்குவான். ஆனுல் முத்திருளன் தயவிருக்கும் வரையிலே தான் ஜமீந்தாருடையதயவும் இருக்கு மென்பதை நன்றுக அறிந்த சுப்பிரமணிய அய்யர் அவனிடம் பணத்தைத் திரும்பிக் கேட்கும் வழக்கமில்லை. அவனும் ராஜாங்க வ்யவஹாரங்களிலே புத்தியை அதிகமாக உழைப்பவனுதலால், மிக்கமறதிக் குணம் உடையவன். பணம் வாங்குவது அவனுக்குக் கொஞ்சமேனும் ஞாபக மிருப்பதில்லை.

சின்னச் சங்கரன் விஷயத்தில் முத்திருளனுக்கு விசேஷ அன்பு ஏற்படுவதற்கு வேறெரு காரணமும் உண்டு. முத்திருளன் தகப்பன், எண்பது வயதுள்ள சோலையழகுக் கவுண்டன் என்பவன் கண்ணிழந்து வீட்டிலே உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தான். இந்தச் சோலையழகு தமிழ்காவியங்களிலே ஸாக்ஷாத் நச்சினர்க்கினியருக்கு ஸமானமானவனென்பது அந்தவூர்க் கவுண்டர்களுடைய எண்ணம். சோலையழகுக் கவுண்டனிடத்தில் சங்கரன் தினம் பள்ளிக்கூடம் விட்டவுடனே போய்ப் பழய புலவர்களின் சரித்திரங்களும், பழய கடினமான விடுகவிகளுக்குப் பொருளும், கதை

களும், கேட்டுக்கொண் டிருப்பான். ஊரிலுள்ள பெரிய மனுஷ்யர்களிலே ஒருவராகிய சுப்பிரமணிய அய்யரின் பிள்ளை தன்னிடம் வந்து பாடம் கேட்டுக்கொள்வதைப்பற்றி திருதராஷ்ட்ரக்கவுண்டனுக்கு அளவற்ற பூரிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த குடும்பமுழுதிற்குமே சங்கரன்மேல் 'ஆசை' அதிகம்.

மாலை ஐந்துமணி அடித்தது. பள்ளிக்கூடத்தி லிருந்து நேரே சங்கரன் ஜமீந்தாருடைய சபைக்குவந்துவிட்டான். மேலே சொல்லப்பட்ட வித்துவான்களெல்லோரும் வந்து சபையில் கூடியிருந்தனர். திவான்முருகப்பமுதலியார், தாசில் மாரிமுத்துப் பிள்ளை, இன்னம் சிலகவுண்டப் பிரபுக்கள், உத்தியோகஸ்தர் எல்லோரும் வந்திருந்தனர்.

ஜமீந்தார் சங்கரனைநோக்கி "எங்கே? தம்பி உன்பாட்டை வாசி கேட்போம்" என்றார். சங்கான் சட்டைப்பையிலிருந்து ஒரு காகிதத்தை வெளியே உருவிப் படிக்கத் தொடங்கினன்

பையனுக்கு வாய்குழறுகிறது. உடம்பெல்லாம் வியர்க்கிறது.

ஸரஸ்வதிக்கு லஜ்ஜை யதிகம். லக்ஷ்மியைப்போல நாணமற்றவளன்று. சங்கான் போன்றவர்களிடம் விளங்கும் போலி-ஸரஸ்வதிக்குக்கூட ஆரம்பங்களில் கொஞ்சம் லஜ்ஜை உண்டாகும். நாளாக, நாளாகத்தான் லஜ்ஜைநாணம் எல்லாங்கெட்டுப் போய் தெரு வேசிகளின் இயல்புண்டாகிவிடும்.

சங்கரன் படும் அவஸ்தையைக் கண்டு முத்திருளுக்கவுண்டன் அவனை உற்சாகப்படுத்தும் பொருட்டாக பயப்படாதே, சாமி, தைரியமாய் வாசி. உயர்ந்தகவியாச்சுதே. இதி லென்ன வெட்கம்? மேலும் நம்பமஹாராஜாவின் முன்னிலையில் நம்முடைய படிப்பைக் காட்டாமல் யாரிடம் காட்டுவது? இதில் கூச்சம் படலாமா? என்றான்.

மஹாராஜ ராஜஸ்ரீ, ராஜகுலதீப ராமசாமிக் கவுண்டர் மீது சங்காய்யர் பாடிய யமக அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

"கவுண்டவிண்ட தெனமாரன் கணைபொழியமிகச்சோர்ந்து கண்ணீராற்றிற், கவுண்டவுண்ட மார்பினளாய் மகளுன்னை நினைந்துமனங் கரையாநின்றாள், கவுண்டவுண்ட சீதையினை மாலைபிட்ட பெருமானே கவுண்டனூரிற், கவுண்டவுண்ட ராமசா மித்துரையே விரைவிற் கலவிசெய்யே."

இந்த யமக விருத்தம் பாடி முடிந்தவுடனே முத்திருளக் கவுண்டன் சபையோரைச் சுற்றித் திரும்பிக் காட்டிலே தனிச் சிங்கம் விழிப்பதுபோல ஆடம்பரமாக விழித்தான்; புலவர்களுக் கெல்லாம் அடிவயிறு குழம்பலாயிற்று. ஒவ்வொருவனுக்கும் இந் தப்பாட்டுக்குத் தன்னிடம் பொருள்கேட்டு விடுவார்களோ என்ற பயமுண்டாயிற்று. யாரும் வாயைத்திறக்கவில்லை. கடைசியாக உபய வேதாந்த ஆம்ரோதனுசாரியார் திருவாய்மலர்ந்து, "முத் திருளக்கவுண்டா, இந்தப் பாட்டுக்கு நீதான் அர்த்தம் சொல்ல வேண்டும்" என்றார். முத்திருளக் கவுண்டன் பின்னும் ஒருமுறை ஒரு சுற்றுச்சுற்றி விழித்துவிட்டுச் சங்கரனிடமிருந்து காகிதத் தைக் கையில் வாங்கிப்பார்த்துக்கொண்டு, ஒருமுறை கனைத்த தன் பின்பு பின்வருமாறு வ்யாக்யானம் செய்யலானான்:—

இது நற்றாயிரங்கல் என்னும் துறை. (அதாவது, தன்மகள் காதல் துன்பத்தால் வருந்துவதைக்கண்ட தாயொருத்தி மனம் பொறுக்காமல் சொல்வது).

"கவுண்டவுண்ட தெனமாரன் கணைபொழிய மிகச்சோர்ந்து கண்ணீராற்றிற், கவுண்டவுண்ட மார்பினளாய் மகளுன்னை நினை ந்துமனங் கரையாநின்றாள், கவுண்டவுண்ட சீதையினை மாலையிட் ட பெருமானே கவுண்டனூரிற், கவுண்டவுண்ட ராமசாமித் துரையே நீவிரைவிற் கலவிசெய்யே,"

"கவுண்டவுண்டதென" - கவுண் தாவுண்டதென; கவுண்கற் கள் தாவிவருவதுபோல; இங்கு 'கவுண்டாவுண்ட' என்றிருக்க வேண்டியது, குறுக்கல் விகாரத்தால் 'கவுண்டவுண்ட" என்றா யிற்று.

"மாரன்"—மன்மதன், காமவேள், "கணைபொழிய"- அம்பு களைப்பெய்ய, அதாவது பகழிகளைத்தூவ, அதனால் "மிகச்சோர் ந்து"–மிகவும் சோர்பெய்தி, சாலவும் துளக்கமெய்தியவளாய் "கண்ணீராற்றில்', - கண்ணிலே உதிர்க்கும் நீரினாலாகிய நதி யினால்-

"கவுண்ட வுண்ட 'மார்பினளாய்'-கவ்வுண்ட, உண்ட மார்பி னளாய்; அதாவது கவ்வப்பட்ட உருண்டமார்பினையுடையவளாய். கண்ணீர் வெள்ளத்தாலே விழுங்கப்பட்ட பயோதரத்தினளாய். இங்கு 'உருண்ட' என்பதில் ருகரம் கெட்டது தொல்காப்பியத் தில் கெடுதியதிகார விதிப்படி யென்க.

"மகள்'-எனது புதல்வி.

"உன்னை நினைந்து மனங்கரையாநின்றுள்"—இதன் பொருள் வெளிப்படை. "கவுண்டவுண்ட சீதையினை"-இதனை, கா உண்டு அவ் உண்டு அ சீதையினை என்று பிரித்துப் பொருள் கொள்ளுக. இலங்கையிலே ஒரு கா (அசோகவனம்) உண்டு; அவ்-அவ் விடத்தில், உண்டு-இருந்தாள்; அ- அந்த; சீதையினை - சீதாதேவியை, 'காவுண்டு' என்பது 'கவுண்டு' எனக் குறுகியதும், 'அச் சீதை, என்பதில் மெய்கெட்டதும் தொல்காப்பிய விதிப்படியேயென்க. "அவ்" என்பதன் பிறகு இடத்தில் என்னும் சொல்வருவித்துக் கொள்ளப்பட்டது.

"மாலையிட்ட பெருமானே"-(சீதாதேவியின்) நாயகனுகிய ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு நிகரானவனே ; இராமன் சூரிய குலத்தவனுகவும் நமது மஹாராஜா சந்திரகுலதிலகமாகவும் இருப்பினும் பெயரொற்றுமை கருதியும், வீரியம் முதலிய குணப்பெருமைகளின் ஒப்பைக் கருதியும் கவி இங்ஙனம் எழுதியிருக்கிறுர். மேலும், அரசன் மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரமென்றுவேதங்கள் முழங்குதலறிக. இராமனும் மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரமென்றே கருதப்படுதலுணர்க.

"கவுண்டனூரில்"-கவுண்ட மாநகரத்தின் கண்ணே; நீர்வளம் நிலவளம், பவளம்முதலியன பொருந்தியதாய், அஷ்ட லக்ஷமிகளுக்குத் தாய்வீடாய், அமராபதி போலவிளங்கும் நமது ராஜதானியிலே,

'கவுண்ட வுண்ட ராவசாமித்துரையே' - ஏ கவுண்டா! (கவுண்ட வமிசத்தில் உதித்தமன்னு)உண்ட(அறுவகைச் சுவைகளும் பொருந்திய இனிய உணவை எப்போதும் சாப்பிடுகிற) ராமசாமித்துரையே! எல்லோரும் உண்பவரேயாயினும் நமது மஹாராஜாவுக்கு மாத்திரம் விசேடமாக 'உண்ட' என்னும் அடைமொழி கொடுத்ததேனே என்றுல், எல்லோரும் உண்பது போலன்று, இவர் தேவர்களைப் போல அரிய உணவுகளை உண்ணும் பாக்கியவான் என்பதைக் குறிப்பிடும் பொருட்டேயென்க.

சமாச்சாரக் குறிப்புகள்.

ஐஸ்லாண்டு என்னும் நாட்டில் போலீஸ்காரரும் சிறைச்சாலைகளும் கிடையாவாம். சென்ற ஆயிர வருஷங்களில் இரண்டே களவுகள் நடந்தனவாம், ஆச்சரியம்! அந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் எவ்வளவு யோக்கியர்கள்! அந்நாட்டைப்போல உலகெங்கும் சிறைச்சாலைகளும், போலீஸ்காரரும் இல்லாமற் போகுநாள் என்று வருமோ? மனிதவர்க்கத்தைச் சீர்திருத்தி மேம்பாடடையச் செய்துவருவதாகச் சொல்லப்படும் தற்காலநாகரிகம் அங்கு அதிகமாய்ப் பரவியிருப்பதாகக் காணப்படவில்லை.

*   *   *   *

தென்னாப்பிரிக்காவில் ஸ்ரீமான் காந்தி, போலக், காலன்பாக் முதலிய தீரர்கள் சிறைவாசம் செய்கின்றனர்; இன்னும் எத்தனையோ இந்தியர்களும் இதேகதியை அடைந்திருக்கின்றனர். தென்னாப்பிரிக்காவில் தலைகவிழ்ந்து கூத்தாடும் போயர் கவர்ன்மெண்டார் செய்யும் அக்கிரமங்கட்கோ அளவேயில்லை. ஆங்கில அரசாட்சி உலகத்தில் ஓங்கிய பிற்பாடு, அடிமைத்தனம் உலகினின்று மேலொழிந்துவிட்டதென்று எல்லோரும் பிரபலமாகச் சொல்ல நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அக்காலத்திலாவது அடிமைகள் அவர்களுடைய எஜமானர்களால் ரட்சிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். சிற்சில சமயங்களில் எஜமானர்களிடத்திலிருந்தே துன்பத்தை யடைவார்களேயொழிய, எஜமானர்களைத் தவிர வேறுஎவரும் அவர்களிடத்தில் அதிகாரம் செலுத்த முடியாது. ஒரு அடிமையை எஜமானனைத் தவிர வேறு எவரேனும் இம்சிப்பதாக அவ்வடிமையின் எஜமானன் அறிந்தால், அவ்விம்சை தனக்கே நேர்ந்ததாக நினைத்து இம்சித்தவனுடன் பெருங் கலகம் விளைத்துவிடுவானன்றோ? அடிமைவியாபாரம் இல்லாத இக்காலத்தில், நாகரிகம்மிகுந்து உலகத்தில் அறிவு விர்த்தியாயிருக்கிறதென்று பித்தர் பிதற்றும் இக்காலத்தில், தென்னாப்பிரிக்காவில் வசிக்கும் இந்தியர்கள் அக்காலத்து அடிமைகளைப்பார்க்கிலும் கேடுகெட்ட ஸ்திதியில் இருக்கிறார்கள். ஆடுமாடு முதலிய கன்றுகாலிகளும் கூட சொந்தக்காரர்களால் ரட்சிக்கப்படுகின்றன. தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர்கள் ஆடுமாடுகளினும் கேடுகெட்ட ஸ்திதியில் இருக்கின்றனர். இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரோ தென்னாப்பிரிக்காக் கவர்ண்மெ

டாரைச் சீர்திருத்த அதிகாரமற்றவர்களா யிருக்கின்றனர். பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டாரோ வாய்மூடி மௌனம் சாதிக்கின்றனர். தென்னாப்பிரிக்காவில் வசிக்கும் இந்தியர்கள் துப்பாக்கிக் கிரையாவதும், அவர்களுடைய முதுகுத்தோல் உரிந்து ரத்தம்பீறிட்டு ஒழுகுவதும், அவர்களுடைய பெண்டு பிள்ளைகள் திண்டாடுவதும் அங்கு போயர்களுடைய கொடுங்கோன்மை பொறுக்கமுடியாமல் எதிர்க்காமல் எதிர்ப்பது என்னும் சாந்த வைராக்கிய விரதத்தைக் கைக்கொண்டு அதினால் சிறைவாசம் செய்யநேர்ந்திருக்கும் இந்தியர்கள்காப்பிரிக் காட்டு மிராண்டிகளால் ஆக்கிய சோற்றை உண்ண இசையாது பட்டினிகிடந்து பரதவிப்பதும் இவை முதலாய கொடுமைகள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய கவர்ன்மெண்டாருக்கு வேடிக்கைகளாயிருக்கின்றனவோ? தென்னாப்பிரிக்காக்கவர்ன்மெண்டாரும் இந்தியர்களை அவ்விடத்தினின்றும் எப்படியாவது துரத்திவிடவேண்டுமென்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். இந்தியாதேசத்திலோ ஜனங்கள் இவ்விஷயத்தில் கொதிப்பும் ஆத்திரமுமுள்ளவர்களா யிருக்கின்றனர். முறையோ! முறையோ! என்றுகூக்குரல் இட்டாலும் கேட்போரும் கவனிப்போரும் இல்லை. எல்லாம்வல்ல ஈஸ்வரனும் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டுதான் இருப்பாரோ?.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய கவர்ன்மெண்டார் முன்னொரு முறை போயர்களுடன் யுத்தம் செய்த பொழுது, இந்தியர்களைச் சரியா நடத்தவில்லை என்ற காரணமும் அந்தயுத்தத்திற்கு ஒன்றாகும். அப்பொழுது இந்தியர்கள் இவ்வளவு கொடுமையாக நடத்தப்படவில்லை. கொடுமை அதிகரித்திருக்கும் இந்நாட்களில் பிரிட்டிஷார் சும்மாவிருப்பது இந்தியர்களுடைய விசனத்தை அதிகரிக்கிறது. பிரிட்டிஷாருடைய புஜவலிமையினாலேயே இந்தியர்கள்சுகமடையவேண்டும் என்று நம்புகிறோம்.

* * * *

மிஸஸ் அன்னி பெஸண்டு தான் 'பிரிவி கௌன்சி'லுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ள உத்தரவு தரவேண்டுமென்று ஹைகோர்ட்டில் ஒரு மனுச்செய்து கொண்டனர். அங்ஙனமே உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஹைக்கோர்ட்டு அப்பீல்தீர்மானத்தை அநுபவத்தில் கொண்டுவராமல் நிறுத்திவைக்கும் பொருட்டுஇன்னுமொரு மனுச்செய்து கொண்டார். ஆனால் இந்தமனுதள்ளிவிட

ப்பட்டது. இவருடைய அப்பீல்களைப் பற்றி நமக்கு வெளியிட வேண்டிய சில அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. இது தக்கசந்தர்ப்பமன்றென்று கருதி அவற்றை வெளியிடாது நிறுத்திவைக்கின்றோம்.

* * * *

ஆரணி ஜாகீர்தாரவர்களை சென்னை மாநகர் ஸென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் "ப்ளாட்பார"த்தில் கிப்ஸன் என்னும் ஒருதுரை அடித்து உதைத்து இம்ஸித்து விட்டார். காரணம்:-ஜாகீர்தாரும் கிப்ஸன் துரையும் ஒரேமார்க்கமாய் மோட்டார்வண்டியில்வர, கிப்ஸன் துரையின் மோட்டார் வண்டியைப்பார்க்கிலும் வேகமாகத்தமது மோட்டார்வண்டியைச் செலுத்தி முன்சென்றார்என்பதே. ஐரோப்பியர்கள் இந்தியர்களை மிகச்சிறிய காரணங்களுக்காகக் கூட அடிப்பதும் உதைப்பதும் வழக்கமாய் விட்டது. லார்ட்கார்மிகேல் சென்னையில் கவர்னராயிருந்த பொழுது ஒருசமயம் கௌரவ ஸ்ரீ கேசவபிள்ளை யவர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் "ஒரு இந்தியனைத் துன்பப்படுத்தத் துணியும் ஒரு ஐரோப்பியனைப்பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்று சொன்னாராம். லார்ட் பெண்ட்லாண்டும் இம்மாதிரியாக ஐரோப்பியர்கள் இந்தியர்களை அடித்து இம்சிப்பதைச் சகியார் என்றே நம்புகிறோம். ஜாகீர்தார் மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டில் மேற்படி கிப்ஸன் துரையின் நடத்தையைப் பற்றிப் பிரியாது செய்ய, கேஸ் நன்றாக ருசுவாகிய போதிலும் மாஜிஸ்டிரேட் கிப்ஸன் துரைக்கு ஐம்பது ரூபாயே அபராதம் விதித்துள்ளார். இது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. இதேமாதிரி ஒரு இந்தியன் அந்தஸ்து வாய்ந்ததோர் ஐரோப்பியனை அடித்திருந்தால், ஐம்பது ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு இந்தியன் தப்பித்து விடுவானா? மாஜிஸ்டிரேட்டு அவனைஐம்பது ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு விட்டு விடுவாரா? நமது சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் இப்பிரியாதைப்பற்றி யுள்ள ரிக்கார்டுகளைவரவழைத்துப் பரிசோதனை செய்து இனிமேல் இத்தகைய அக்கிரமங்கள் ஐரோப்பியர்களால் நடக்காவண்ணம் கிப்ஸன் துரைக்குத்தக்கபாடம் கற்பிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.